

מ"י 31307/07/17 - מדינת ישראל נגד חנן איבגי, אברהם חי כהן

בית משפט השלום בראשון לציון

25 יולי 2017

מ"י 31307-07-17 מדינת ישראל נ' איבגי ואח'

מספר פל"א 307763/2017

לפני כבוד השופטת, סגנית נשיאה פרנקל (שיפמן) ליאורה
המבקשת מדינת ישראל

נגד
החשודים

1. חנן איבגי
2. אברהם חי כהן

נוכחים:

נציג המשטרה רס"ר משה יעיש

ב"כ החשוד עו"ד צדוק חוגי

החשוד 1 - מובא על ידי הליווי

החשוד 2 - מובא על ידי הליווי

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ביום 20.7.17 הוארך מעצרו של החשוד מס' 2, אברהם כהן, עד היום, והוארכו תנאי מעצר הבית בהם היה נתון החשוד מס' 1 עד היום.

כבוד השופט אבנון, בהחלטתו מהמועד הנ"ל, קבע כי מאז הדיון הקודם קודמה החקירה, באופן שהתחזק החשד ממילא בענינו של חשוד מס' 2, וחלה התפתחות מסוימת בחשד בענינו של החשוד מס' 1.

עמוד 1

קבע כי עילות המעצר אותן הוא קבע בדיונים הקודמים שרירות וקיימות גם עתה, ומצדיקות את הארכת המעצר של החשוד מס' 2 והארכת תנאי מעצר הבית בהם היה נתון החשוד מס' 1.

בין לבין לאור התפתחות בחקירה, זומן החשוד מס' 1 לחקירה במשטרה, חקירה נוספת, ובעקבות חקירתו עותרת היום המשטרה להורות על המשך מעצרו למשך 8 ימים, וכן עותרת המשטרה להורות על המשך מעצרו של החשוד מס' 2 למשך 8 ימים.

ב"כ החשודים טען באשר לחשוד מס' 2, אברהם חי, כי אין מקום להורות על המשך מעצרו, הואיל והחשוד מסר את גרסתו וממילא הוא נתון במעצר בית ומשכך אין מקום להורות על הארכת מעצרו פעם נוספת, הארכת מעצר רביעית.

באשר לחשוד מס' 1, העלה ב"כ החשודים טענות לפגמים בהליך בקשת המעצר.

טען ב"כ החשודים כי החשוד מס' 1 זומן לחקירה, התייצב בשעה אחת עשרה, כפי שזומן. בפועל, ההחלטה על מעצרו נתקבלה בחלוף למעלה משלוש שעות, ולטענתו ההחלטה על מעצרו נתקבלה לאחר מעל ארבע וחצי שעות.

זאת ועוד, טען כי המשטרה לא פעלה בהתאם לחוק ולא עצרה את החשוד כפי הנדרש בהוראות החוקיות. טען כי לא התקימו בענינו התנאים שעל פיהם לשוטר סמכות לעצור בלא צו.

טען כי אין עסקינן בעבירה שנעברה מקרוב, הואיל והחשוד כבר נעצר ושוחרר.

כמו כן הפנה לסעיף 4 לחוק.

לציין כי ב"כ המשטרה טען כי חלק מהזמן בו היה החשוד במשטרה הוא היה בהליכי חקירה, וכי ההחלטה שנתקבלה לעצור את החשוד נתקבלה לאחר חקירה.

כמו כן טען כי לא נתבקש במקרה הנדון צו שיפוטי בטרם מעצרו של החשוד, הואיל וההחלטה לעצרו נתקבלה לאחר שהוצגו בפניו ראיות מסוימות במהלך החקירה ולאור תשובותיו או יותר נכון חוסר תשובותיו, הוחלט לעצרו.

שקלתי את טעוני הצדדים.

לעניין הפגמים בהליך הבקשה למעצרו של חשוד מס' 1 ולעניין העובדה שהחשוד מס' 1 היה מעוכב מעל השעות הקבועות בחוק, בהלכה הפסוקה (ראו בש"פ 3979/98 מ"י נ' דרור ג'נאח), כבוד בית המשפט דן בסוגיה דומה וקבע כדלקמן:

"עינינו הרואות, כי סעיף 73 נועד לצמצם את השימוש בסמכות המצער, בהקניית סמכות עיכוב, שהוא מטבעו פחות חמור ממעצר. הגבלת הזמן נועדה למנוע שימוש לרעה בסמכות העיכוב על ידי המשטרה. ואולם, בין המגבלות שמטיל סעיף 73 לבין סמכותו של בית המשפט להורות על מעצר או הארכת מעצר לפי סעיף 13 לחוק, אין ולא כלום. גם מקום שבו בית המשפט סבור, שהעיכוב היה שלא כדין, אין בית המשפט פטור מלדון

בבקשת המעצר המובאת בפניו לגופה ולהחליט אם קימת בפניו עילה להורות על מעצר...".

זאת ועוד, סעיף 4 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) תשנ"ו - 1996, (להלן: "החוק"), ענינו "עדיפות למעצר".

הסעיף מורה:

"מעצר אדם יהיה בצו של שופט (להלן: - צו מעצר), אלא אם כן הוענקה בחוק סמכות לעצור בלא צו".

סימן ד' לחוק ענינו "מעצר חשודים שלא בצו שופט והוראות הנוגעות למעצר".

סעיף 23 ענינו "סמכות שוטר לעצור בלא צו".

סעיף 23 (א) מורה כדלקמן:

"שוטר מוסמך לעצור אדם אם יש לו יסוד סביר לחשד שאותו אדם עבר עבירה בת מעצר והתקיים אחד מאלה:

(1) האדם עובר בפניו או עבר זה מקרוב עבירה בת מעצר והוא סבור שבשל כך שהוא עלול לסכן את בטחונו של אדם, את בטחון הציבור או את בטחון המדינה,

(2) יש לו יסוד סביר לחשש שחשוד לא יופיע להליכי חקירה.

(3) יש לו יסוד סביר לחשש ששחרור החשוד או אי מעצרו יביא לידי שיבוש הליכי משפט ובכלל זה העלמת רכוש, השפעה על עדים או פגיעה בראיות בדרך אחרת.

(4) יש לו יסוד סביר לחשש שחשוד יסכן את בטחונו של אדם, את בטחון הציבור או את בטחון המדינה

(5) האדם חשוד שעבר אחד מאלה

... (א)

... (ב)

(ג) עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג-1973 למעט עבירה הנוגעת לשימוש בסם או להחזקת סם לשימוש עצמי

... (ד)

... (ה) "

משמע, במקרה הנדון, לטעמי היה בידי המשטרה לעצור את החשוד הן בגין העובדה שהחשוד חשוד בעבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים שאין עניינה החזקת סם לשימוש עצמי.

כמו גם על פי החומר שהוצג לפני קיים חשד שענינו של החשוד נופל גם במסגרת סעיף 23(א)(3).

סוף דבר:

לאור החוק וההלכה הפסוקה, לא מצאתי כי יש ממש בטענות שהעלה ב"כ החשוד שעניינן פגמים בהליך בקשת המעצר.

לגופו של ענין, עיינתי בחומר מתיק החקירה, עסקינן בתיק עב כרס.

עיינתי בחומר אשר התחדש מאז הדיון הקודם ועד היום, וכן בחומר שהיה בפני בית המשפט גם בדיונים הקודמים, הגם שלא עיינתי בכל תיק החקירה.

מהחומר שהוצג לפני קיים חשד סביר שהחשודים קשורים לעבירה של גידול והחזקת חצרים, והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית.

מהמסמך שסומן על ידי כ - 2/מ, עולות הפעולות שעל המשטרה לבצע בעוד החשודים נתונים במעצר.

המשטרה צינה כי עליה לבצע 11 פעולות, פעולה מס' 1, פעולה מס' 9 ופעולה מס' 11 אינן מסוג הפעולות שמעצרים או שחרורם של החשודים יפריע לביצוען.

עם זאת, הפעולות הנוספות הינן פעולות שאם ישוחררו החשודים בתנאים, לא ניתן יהיה לבצען כנדרש.

אני ערה לכך שהחשוד מס' 1 שוחרר בתנאים ומעצרו מתבקש היום פעם נוספת. עם זאת, קיים היום חשד נוסף שהתחדש מאז שחרורו של החשוד, חשד המצדיק חקירה בנסיבות בהן החשוד נתון במעצר וחשד בגינו לא ניתן היום להורות על שחרורו של חשוד מס' 2 הגם שאין עסקינן בבקשת מעצר ראשונה.

יחד עם זאת אני סבורה ש ניתן להשלים החקירה בפרק זמן קצר מהמבוקש ולאור האמור אני מורה על מעצרים של החשודים עד ליום א', ה - 30.7.17, בשעה 16:00.

ככל שתעתור המשטרה להורות על הארכת מעצרים, יובאו לבית המשפט עד לשעה 9:00.

ניתנה והודעה היום ב' אב תשע"ז, 25/07/2017 במעמד הנוכחים.

ליאורה פרנקל (שיפמן) , שופטת,
סגנית נשיאה